

Рисунок 1. Діаграма населення України

Дивлячись на діаграму, можна зробити висновок, що подальше зменшення населення

Зменшення корупції, лояльне, а не споживче ставлення держави також слугує покращенню життєдіяльності всередині держави. Тільки покращення соціально-економічного становища змусить українців міркувати про подальше проживання та розвиток в межах своєї країни.

Список використаних джерел:

1. Міграція в Україні – URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/donbas-realii--mihracija/29826553.html>
2. Масова еміграція – найбільша загроза Україні – URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/emigratsia-zahroza-ukrajini/30504176.html>

Куценко В. Й.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**СОЦІАЛЬНО ОРІЄНТОВАНІ ОСНОВИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ
ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

Проведемо дослідження методологічних засад розвитку підприємницької діяльності й чинників, що характеризують визначальний ступінь позитивного оновлення рівня життєдіяльності й господарювання трудового колективу суб'єкта. Основною проблемою сучасного світового бізнесу є забезпечення сталого (життєдайного довговічного) розвитку за визначеною сутністю сталого розвитку експерта економіста Світового банку Германа Дейлі.

Тобто, сталість розвитку суб'єкта господарювання як без кризовий та без банкрутний стан трудової діяльності членів трудового колективу в сучасних умовах бізнесу має вирішальне значення на сьогодні та на перспективу як для національної економіки України, так і світової економічної системи в цілому.

Отже, вирішальне значення сталості розвитку підприємницької діяльності на сьогодні є найактуальнішим завданням:

- усіх органів влади: від державної до місцевої;
- системи освіти громадян України на всіх її рівнях;
- науки;
- бізнесу: від мікро, малого, середнього та великого;
- громадських організацій (соціально орієнтованих, екологічних, правових тощо);
- суспільства в цілому – всього українського народу.

Різні вчені як українського, так і зарубіжного походження в сутність розвитку вкладають найрізноманітніший сенс: від втілення суттєвих перемін трудової діяльності працівників та техніко-технологічної бази до можливості уберегтися від існуючих зовнішніх загроз, особливо конкурентів.

Все ж, розвиток – це поступове оновлення: спочатку ріст – зростання кількості виробленої та реалізованої продукції, а надалі, по мірі поступового максимального забезпечення потреб першочергово місцевих споживачів, – покращення якості продукції, меж якої практично не має. Так поступово формується постійна всезростаюча група споживачів, яка й забезпечує економічну безпеку та поступовий процес сталості підприємницької діяльності.

На наш погляд сталий розвиток підприємства досягається виключно правильно обраним призначенням (місією) життєдіяльності та господарювання як покращення якості життя, перш за все, локального суспільства (споживачів та не споживачів – мешканців території функціонування суб'єкта).

Це блага призначення сенсу підприємницької діяльності членів трудового колективу досягається орієнтацією соціального підприємства на максимальне задоволення першочергових життєнеобхідних потреб життєдіяльності місцевих споживачів, а не їхнього попиту, як це буває в бізнесі з орієнтацією здебільшого на вищій та середній класи споживачів за доходами.

З урахуванням того, що домінуючою часткою українського народу поки що залишається нижчий клас за доходами, підприємство зобов'язане надавати соціально корисну для життєдіяльності продукцію (роботу чи послуги) нормальної якості усім прошаркам населення, у тому числі – поступово за доступною ціною незаможним споживачам з нижчого класу.

Через таку гуманну соціально-економічну політику підприємства у місцевих споживачів поступово формується такий феномен соціального ефекту як довіра людей до продукції та діяльності суб'єкта господарювання, який і є передумовою досягнення і бажаного економічного ефекту – прибутку, який конче необхідний підприємству для покриття необхідних витрат та подальшого розвитку.

Отже, сталість господарської діяльності (без кризовість та довговічність її розвитку) досягається соціально відповідальною постійною працею працівників високої морально-етичної культури життєдіяльності та господарювання. З поступовим формуванням сталого розвитку відроджується якісний та кількісний склад інтелектуального потенціалу підприємства, який і буде поступово сприяти:

- виробництву все більш доброякісної (натуральної, оригінальної, екологічно чистої) продукції для всебічного покращення життя споживачів – українського народу;
- досягненню високої продуктивності праці та основі гармонійних стосунків між членами трудового колективу;
- покращенню стану довкілля нашої країни на радість життя усіх.

Список використаних джерел:

1. Богословы. Фома Аквинский (1225-1274). URL: <https://studfiles.net/preview/1200201/>.
2. Задорожна О.Г. Сучасне господарство: постнекласична методологія як основа розгортання антикризових трансформацій : Монографія. Харків: «Точка», 2018. 356 с.
3. Задорожный Г.В. Человекоспасительная функция хозяйствоведческой науки. Харьков. Солоницевка. 2012. 180 с.
4. Компанієць В.В., Полякова О.М. Моральні основи економіки та підприємницької діяльності. Харків. 2011. URL: <https://studfiles.net/preview/2914964//>
5. Куценко В.Й. Напрями розвитку соціально-орієнтованої економіки України. Управління розвитком суб'єктів підприємництва: механізми, реалії, перспективи : колект. моногр. / за заг. ред. Т. В. Гринько. Дніпро : Біла К. О., 2018. С. 220-229.
6. Куценко В.И. Оценка уровня развития социальной ответственности субъекта хозяйствования. Innovative economy and problems of its formation in post-communist countries: Proceedings of Materials of International Scientific-Practical Conference Dedicated to the Foundation of the Institute (1-2 July, 2016). Ivane Javakhishvili Tbilisi state university Paata Gugushvili institute of economics. Tbilisi.P. 479-484.

Кучеренко С. К.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ВИКОРИСТАННЯ БЕЗГРОШОВИХ ФІНАНСОВИХ ПОТОКІВ
У КРИЗІ**

Пов'язана із пандемією коронавірусу світова криза що розпочалася наприкінці 2019 року, привела до фінансової кризи ряд країн, корпорацій і безліч підприємств. Міжнародне рейтингове агентство Fitch Ratings прогнозувало падіння глобального внутрішнього валового продукту (ВВП) у 2020 році до 3,9% [1]. Міжнародний валютний фонд (МВФ) стверджував, що якнайменше 170 країн з 180 країн-членів МВФ очікують суттєве зниження доходів на душу населення, а рецесія, пов'язана із пандемією коронавірусу, призведе до результатів падіння світової економіки, найбільшого навіть у порівнянні з великою рецесією 30-х років [2]. На фоні світових фінансових трендів очікувалося й падіння економіки України. На даний момент, на жаль, виправдалися всі негативні прогнози щодо фінансових втрат цілого світу і окремих країн.

Але в цілому можна вважати, що фінанси України витримали перший натиск пандемії. Далося взнаки, що Україні вже прийшлося перенести як найменше дві найглибокі кризи – це світова фінансова криза 2008 року, яка привела до падіння ВВП України на 15% у 2009 році, та анексія Криму і початок конфлікту в Донбасі, що зумовило падіння ВВП в Україні на 6,8% в 2014 році, а в 2015 внутрішній валовий продукт скоротився ще на 9,8% [4].

Отже, на відміну від попередніх криз, протягом останньої банківська система України залишалася стабільною. Але все ж таки найбільше постраждали саме фінанси України.